

Høringsuttalelse – opprettelse av pite- og lulesamisk kategorialmenighet

1. Støtter du/dere opprettelse av en pite- og lulesamisk kategorialmenighet? (ja/nei/ingen mening)

Svar: Ja

2. Hvilke behov kan en ny kategorialmenighet dekke?

Svar: Menigheten kan dekke behovet for gudstjenester, kirkelige handlinger, kirkelig undervisning, sjelesorg mv. på lulesamisk (og pitesamisk) språk, og være et kirkelig kompetansemiljø for lulesamisk (og pitesamisk) språk- og kulturkompetanse. En kategorialmenighet kan ivareta kirkelige tjenester på lulesamisk (og pitesamisk) også for lule- og pitesamer bosatt utenfor Hamarøy.

3. Kan disse behovene dekkes på andre måter enn ved å opprette en kategorialmenighet – i så fall hvordan?

Svar: Spir ser en kategorialmenighet med definerte personalressurser som den beste måten å ivareta disse behovene på. Det vil føre til en samling av ressurser i et samlet kompetansemiljø. Organisasjonsformen vil ivareta selvbestemmelse og medvirkning for Den norske kirkes pite- og lulesamiske medlemmer langt bedre enn i dag. Spir ser ikke at behovene kan dekkes tilfredsstillende gjennom ordinær soknestructur og organer med ansvar for samisk kirkeliv i bispedømme og nasjonalt. Spir mener det vil gi en mer fragmentert ivaretagelse av behovene.

4. Hvordan ser dere for dere samvirket mellom kategorialmenigheten og lokalmenighetene i lule- og pitesamisk område?

Svar: En pite- og lulesamisk kategorialmenighet kan og bør organiseres etter modell av Saemien Åålmege/ Sørsamisk menighet, med eget menighetsråd og egen kirkestab - prest, kateket, diakon og daglig leder. På samme måte som Saemien Åålmege rapporterer til og finansieres direkte av Nidaros bispedømmeråd bør pite- og lulesamisk menighet ha en tilsvarende relasjon til Sør-Hålogaland bispedømmeråd.

Samtidig er det forhold lokalt som taler for at en pite- og lulesamisk menighet med fordel kan/bør ha en tettere relasjon til Hamarøy kirkelige fellesråd enn det som er tilfelle lenger sør. Hamarøy kommunen er den eneste lulesamiske språkvitaliseringskommunen i landet. Selv om lulesamene er en minoritet i kommunen er det en betydelig lulesamisk bosetting her.

Fordi Hamarøy er en så sentral lulesamisk kommune bør kategorialmenigheten ha sitt hovedsete der. Det betyr ikke at alle ansatte må jobbe derfra, men for de ansattes egen del vil det å være en naturlig og integrert del av et lulesamisk hverdagssamfunn ha mange fordeler, ikke minst språklig.

Om kategorialmenigheten får sitt hovedsete i Hamarøy, vil ikke nødvendigvis lulesamer bosatt der måtte melde seg inn i kategorialmenigheten, slik pite- og lulesamer bosatt andre steder må gjøre. Lulesamer bosatt i Hamarøy vil uansett ha samme rett som tidligere til å bli betjent av sin lokale kirke, gitt sameloven § 3-6 og at Hamarøy er språkvitaliseringskommune. Også i framtida vil Hamarøy kommune som følge av kirkeordningen, måtte bidra til å medfinansiere lulesamisk kirkeliv innad i kommunen. Kommunen kan naturligvis ikke forventes å bidra til å finansiere eller på andre måter å ta ansvaret for tjenester for lulesamer bosatt i andre kommuner.

Det anbefales at Sør-Hålogaland bispedømmeråd, lulesamisk menighetsråd og kirkestab samt Hamarøy kirkelige fellesråd i fellesskap blir enige om hvilke tjenester, inkl nivå og omfang, som den pite- og lulesamiske kategorialmenigheten skal utføre lokalt i Hamarøy.